

and from the best available information concerning the
subject, to determine the most effective method of
protection against possible biological warfare agents.

İLK OKUL ÇOCUKLARINDA SELOBANTLI LÂM YÖNTEMİ İLE ENTEROBİUS VERMICULARIS İNFESİYONU ARASTIRMASI

Ar. G. Sengün TUNCEL (x)

Dr. Mete BARACAN (xx)

Dr. Arif ÖZEL (xxx)

Dr. Ann OZELL (xxx)

ÖZET :

Bu araştırma, Erzurum İl Merkezine bağlı sosyal, ekonomik ve kültürel durumu farklı üç bölgesinde yapılmıştır.

1) Kentsel bölge olarak, Atatürk Üniversitesi Kampüsü içinde bulunan Atatürk İlkokulu öğrencilerinden alınan 107 seloband örneğinin %13'ü (12.1) ve 2) Gecekondu bölgesi olarak; sanayii mahallesindeki şehitler İlkokulundan 100 öğrenciden seloband örneği alınmış, bunun %51.0 (51.0) adet ululuklu

3) Kırsal bölge olarak da Erzurum'dan 50-60 km uzağında bulunan Köprüköy (144) ve Yiğittaşı (44) ilkokul öğrencileri seçilmiş, toplam 188 öğrenci dışkısının 91 inde (% 48,4) E. vermicularis saptanmıştır.

E. vermicularislı bu öğrencilerin 67 si (% 46.5) köprüköy, 24 ü ise (% 54.5) Yiğitbaşı öğrencilerine aittir. Bu sonuçla birlikte öğrencilerin % 60.5'i köprüköy, % 39.2'si Yiğitbaşı öğrencisidir.

E. vermicularis santannus ve bu olguların üç bölge ile karsılasmaları yapılmıştır.

girls

Ülkemizde, insan sağlığını olumsuz yönden etkileyen çeşitli etmenler arasında zoo-parazitlerin oldukça büyük bir yer aldığı yapılan araştırmalarla gözlenmiştir (1-5). Ancak bu parazit türlerinin ve sayısının dağılımı, bölgelere, iklime ve toplumun sosyo-ekonomik durumuna bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Bir

(x) Atatürk Univ. Hemşirelik Yük. Okulu araştırma Gör.

(xx) Atatürk Univ. Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Başkanı Prof.

(xxx) Atatürk Univ. Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Baskı. Doç.Dr.

(xxxx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fak. Mikrobiyoloji anabilim Dalı öğret. üyesi Doç.Dr.

çok araştırmalarda bu parazit türleri arasında birbirlerine uyumlu oranlar verilirken, özellikle çocukların yüksek oranda rastlanılma olasılığı bulunan Enterobius vermicularis için gerçeği yansıtmayan rakamlara rastlanılmaktadır (1-5). Bunun da nedenini, açıkça belirtmek gerekirse, özel bir araştırmaya yönelik konular dışında, serolojik ve kültürel parazitolojik incelemeleri bir yana bırakın, dışkı incelemesinin bile gerekli yöntemlerle yapılmamasının sonucudur.

Dışkılama sırasında Enterobius yumurtaları bazan dışkıda bulunurlar. Dışkinin direkt mikroskopik muayenesinde rastlansal olarak görülebilmektedir. Dışkı incelenmesi ile yapılan araştırmalarda enterobius için verilen oranlar bu rastlansal bulgulara dayanmaktadır. Dolayısı ile parazitin gerçek infeksiyon durumuunu vermemektedir.

Parazitin perianal bölgede yumurtlama özelliği düşündürerek E. vermicularis infeksiyonu tanımı için selofanlı metodlar daha 1937 yılında beri önerilmektedir (6-8).

MATERİYEL VE METOD

Selofanlı dışkı örnekleri 1982 Ocak-Nisan ayları içerisinde üç bölge ilkokulu öğrencilerinden alınmıştır. Bunlar; İmadeddin 701 numaralı İlkokulu öğrencileri (a)

a) Kentsel bölge olarak; Üniversite kampusu içerisinde bulunan Atatürk İlkokulu sabahçı öğrencilerinden, random örneklemeye yöntemi ile toplam 107 öğrencisi,

b) Kırsal bölge olarak; Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesine bağlı Köprüköy ve Yiğittiş sahil ocakları merkez ilkokullarındaki öğrencilerin tamamına, olmak üzere toplam 188 öğrencisi,

c) Kentsel bölgeye geçiş olarakta, bir gece kondu bölgesi olan Sanayi mahallesindeki şehitler ilkokulu öğrencilerinden random yöntemi ile toplam 100 öğrencidir.

Selofanlı lamine hazırlanışı: Temiz ve kuru bir lam üzerine, eni lam genişliğine yakın olan saydam selofan şerid lamine boyunca yapıştırıldı. Bir ucundan lamine yüzüne bir santimetre kadar kıvrıldı. Öteki ucuna aynı genişlikte ve bes santimetre kadar uzunlukta bir kağıt yapıştırılarak eklendi. Kağıda muayene edilenin soyadı ve protokol nosu yazıldı. Bu şekilde hazırlanan selofanlı laminer lame kutusuna yerleştirildi.

d) Uygulanışı: Öğrencilerin oturduğu konut adresleri bir gün önceden tesbit edildi. Ertesi gün öğrenci evleri gezilmiştir. Öğrenci ailelerine öğrencilerin kendisi ve çevresi ile ilgili sorular içeren anket formları dolduruldu. Bunda amacımız, öğrencilerin evlerindeki nüfus sıklığı su ve hela durumunun, konut yapısının, ve ailelerin sosyal seviyesinin açıklığa kavuşturmaktr.

Selofanlı lamlar uygulamadan önce öğrenciye dizler büyük baş ileride ve çömelme pozisyonu verildi. Selofanlı şerit kâğıtlı ucundan kaldırılarak lamen yüzünden ayırıp, lamen öteki yüzüne bükülü lam sağ elin baş parmağı ve işaret parmağı ile sıkıca tütülerek selofan şeridin üstte kalan yapışkan yüzü ile makata (perianel bölgeye) bir kaç kez değdirilerek lam kaldırıldı, sonra selofanlı şerit gerilerek lamen yüzüne yapıştırıldı.

Mikroskopta inceleme: Selofanlı lamlara, mikroskopun 40 objektifi ile bakıldı. Bazı lamlarda selofanlı lam arasında dışkı artıkları ve hava kabarcıkları vardı. Bu oluşumları da selobantla lam arasına 1-2 damla toluen koyarak hava kabarcıkları yok edilmeye çalışıldı.

BULGULAR :

Üç farklı bölgede 395 ilkokul öğrencilerinden alınan seloband örneklerinden 155 inde ($\%$ 39.2) E. vermicularis saptanmıştır. 395 denegin 219 u kız ($\%$ 55.4), 176 si si erkek ($\%$ 44.6) dır. 219 kız öğrencinin, 74 ($\%$ 33.8) içinde ve 176 erkek öğrencinin ise 81 ($\%$ 46.0) inde E. vermicularis'e rastlanılmıştır. Araştırma bölgelerindeki saptanan E. vermicularis'in cinslere göre sayı ve yüzde dağılımı tablo 1 de gösterilmiştir. Erkeklerde kız öğrencilerden daha fazla E. vermicularis saptanmıştır.

Tablo: 1- Tüm Çalışma Bölgesinde Saptanan E. vermicularis'in Cinslere Göre Sayı ve Yüzde Dağılımı.

Örneğe Seçilen Öğrenci Sayısı

Cins	Parazit Var	Parazit Yok	Toplam	Parazitli oranı
Kız	74	145	219	33.8
Erkek	81	95	176	46.0
Toplam	155	240	395	39.2

1- Kentsel bölge olarak seçilen Atatürk İlkokulundan 107 öğrencinin 66 si kız ($\%$ 61.7), 41 i ise erkek ($\%$ 38.3) tir. Kız öğrencilerin 5 inde ($\%$ 7.6) erkek öğrencilerin ise 8 ($\%$ 19.5) inde E. vermicularis'e rastlanılmıştır. Genel enfeksiyon ortalaması $\%$ 62.1 bulunmuştur.

2- Kentsel bölgeye geçiş olarak seçilen şehitler ilkokulunda denek olarak seçilen 100 öğrencinin 47 si kız ($\%$ 47), 53 ü ($\%$ 53) erkek öğrenci idi. Kız öğrencilerinin 25 ($\%$ 53.2) inde, erkek öğrencilerin ise 26 ($\%$ 49.0) sinda E. vermicularis'e rastlanılmıştır. Genel enfeksiyon oranı $\%$ 51.0 bulunmuştur.

3- Kırsal bölge olarak; Yiğittiği (44 öğrenci), Köprüköy (144 öğrenci) ilkokulları seçilmiştir. Toplam 188 öğrencinin 106 (% 56.4) si kız, 82 (% 43.6) i ise erkek öğrencilerdi. Kız öğrencilerin 41 (% 38.7) inde erkek öğrencilerin 50 (% 61.9) içinde E. vermicularis rastlanılmıştır. Genel enfeksiyon ortalaması % 48.4 bulunmuştur.

Bölgelere ait bulgularımız tablo 2 de özetlenmiştir:

Tablo: 2- E. vermicularis saptanın öğrencilerin bölgelere göre sayı ve yüzdə dağılımı.

Bölgeler	Toplam öğrenci sayısı	Parazit Var	Parazit Yok	Parazitli Oranı
Atatürk İlk.O.	107	13	94	12.1
Şehitler İ.O.	100	51	49	51.0
Yiğittiği İ.O.	44	24	20	54.5
Köprüköy İ.O.	144	67	77	46.5
Toplam	395	155	240	39.2

Çalışma kapsamına alınan üç bölgede deneklerin bir karşılaştırılması yapılmış, buna göre; kentsel bölge+geçiş bölgesinde 207 öğrencinin 64 (% 30.9) u, kentsel+kırsal bölgede 295 öğrencinin 104 (35.2) ünde, geçiş+kırsal bölgede 288 öğrencinin 142 (% 49.3) içinde E. vermicularis infeksiyonu saptanmıştır.

TARTIŞMA

E. vermicularis dünyanın her yerinde özellikle sosyo-kültürel ve sosyo ekonomik durumun iyi olmadığı toplumlarda yüksek oranlarda rastlanılmaktadır.

Ülkemizde örf, adet ve gelenekleri, yerleşim şekilleri ve konut edinme tarzı ile eğitim düzeyindeki noksantalık nedeniyle E. vermicularis enfeksiyonu özellikle çocuklarda yaygın olduğunu üzülerek de olsa kabul etmek zorundayız. Araştırmanızda 395 seloband örneğinin 155 (% 39.2) inde E. vermicularis saptanmıştır. Bu tür parazite, daha önceki araştırmalarda Erzurumda; Leloğlu'nun (9) bir araştırmasında yüzde 1.2, saygı'nın (2); Erzurum ilkokul çocuklarında yaptığı kopro-kopro-parazitolojik bir araştırmada da bu parazitin ismi verilmemektedir. Çalışkan'ın (10), Van ilinin Özalp ilçesi saray köyünde hiç rastlanmadığını, çitak (11); Kayseri ilinin çeşitli kesimlerinde yüzde 14.0-19.0 oranında, Bayadal (12); Adana da yüzde 2.0 oranında rastladıklarını bildirmektedirler. Araştırmacıların çeşitli bölgelerde yaptıkları araştırmaların sonucunda E. vermicularis oranlarında yok denecek kadar düşük olmasıının nedeni, kullandıkl-

lari metodlara bağlı olsa gerek. Nitekim kullandıkları metodlarda sadece dışkı incelenmesi ile tanı koymalarını belirtmektedirler. Oysa *E. vermicularis* yumurtalarının dışkıda olmadığı, olsa bile bir tesadüf olarak bulunabilicegi bir gerektir. Yumurtalar, çoğunlukla konakçının perianal bölgesinde bulunmaktadır. Materyelin bu bölgeden seloband yöntemi ile alınıp incelenmesi daha sağlıklı ve güvenilir bir netice vermektedir.

Nitekim Merdivenci (6-7) selobantlı bant yöntemi kullanılarak, ilkokul öğrencilerinde yaptığı bir araştırmada *E. vermicularis*'i yüzde 41.0, Sayrı (8) nin Sivas'da aynı yöntemle poliklinik ve servis hastalarında yüzde 43.2 oranında saptamışlardır.

Bizim araştırmamızda *E. vermicularis*'i saptamak için bu yöntem kullanılmış olup sağlıklı bir netice alabildiğimize inanıyoruz. Bulabildığımız kaynaklarda Türkiye'de Merdivenci (5,7) ve Sayrı (8) hariç bu yöntemi uygulayarak yapılmış bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle Türkiye'de bu parazitin dağılımı hakkında sağlıklı bir rakam verilememektedir. Kullandığımız bu yöntemle, selobantta *E. vermicularis*'ten barsak *Taenia* yumurtası 18 kişide görülmüştür ki bu tüm araştırmamız bölgelerimize saptadığımız 24 taenia'lı olgunun yüzde 75.0 ni teşkil etmektedir.

Araştırmamızda kentsel bölge olarak seçilen Atatürk Üniversitesi kampusunda bulunan Atatürk İlkokulunda 107 öğrencinin 13 içinde (% 12.1) *E. vermicularis* enfeksiyonuna rastlanılmıştır. Saptanan parazitlerin cinslere göre dağılımında erkekler aleyhine istatistiksel olarak önemli bulunmuştur. Bu sonuç diğer araştırmacıların ilkokul yaşlarında saptadıkları oranlardan düşüktür (6,7). Ancak araştırmacıların yörenler olarak seçtikleri bölgeler birer gecekondu bölgeleridir.

Kırsal bölge olarak köprüköy ve Yiğittaşı ilkokul öğrencilerinde yüzde 48.4 oranında *E. vermicularis* rastlanılmıştır.

Yiğittaşında araştırma kapsamına alınan öğrencilere 44'ü de çamuru harç yerine kullanılan taşkonutta oturmaktadır. Konutların hiç birinde su yoktu. Konutların sadece bir tanesinde hela bulunmakta, 20 tanesinde gayri sıhhi hela, 22 sinde hela olarak konutun içerisindeki ahırı kullanmakta, bir tanesinde de hela yerini tutacak bir kısım tarif edilmemektedir.

Kentsel ve kırsal bölgelerde saptanan *E. vermicularis* oranları incelendiğinde; kentsel bölgede yüzde 12.1, kırsal bölgede yüzde 48.4 oranında bulunmuş olması, her iki bölgede de, istatistiksel olarak $p < 0.001$ seviyesine göre farkın önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Hayat seviyesi düşük, halk sağlığı ile temel eğitiminden yoksun köylünün sağlık ocagına ugramadığı, sağlık için harcayacak maddi kaynağı olmadığı, olanlar ise bunu önemsemediği bir toplum da, her yönü ile modern bir bölge görüntüsü veren Atatürk Üniversitesi kampusu arasındaki bu fark beklenirdi.

Geçiş ve kırsal bölgelerinde saptanan zooparazitlerin oranlarında istatistiksel olarak bir fark bulunmamıştır. Geçiş bölgesi olan sanayili mahallesi bir gecekondu mahallesidir. Köyde soyo-ekonomik düzeyi düşük aileler parçalanarak şehrلere göç etmektedirler. Köyden göç eden aileleri kentin heresinde ucuz arsa bulurlar veya belediye arsalarına, yerleşim alanları kurmaktadırlar ve kentin çeşitli kesimlerinde gecekondu bölgeleri oluşturmaktadır. Köy halkı köydeki konut şekli ve yapısı, konutlarda barınma yoğunluğu, hela yapımı önemsememek, hayvan beslenme ve ahır yapma gibi çeşitli alışkanlıklarını yeniyerleşmiş yerlerinde sürdürmektedirler. Yani kısacası bu yeni yerleşim yerleri veya gecekondu bölgeleri köyün şehire getirilmesi şeklinde tanımlanırsa parazitoz yönünden de gecekondu bölgesi ile arasında bir farkın olmayacağı doğaldır.

Erzurum'da diğer ilkokullarda yapılan araştırma da *E. vermicularis* için bir oran verilmemektedir. Bu da *E. vermicularis* için katı sonuç verecek araştırma yönteminin kullanılmamış olmasından kaynaklanmaktadır. Bizim araştırmada ilk defa bölgemizde selofan band yöntemini kullanarak *E. vermicularis* için sağlıklı bir oran verdigimiz kanısındayız. Gerçekten bu metod kullanma kolaylığından dolayı çok geniş uygulama alanı bulabilir ve daha sağlıklı netice alınabilir. Nitekim bizim preparatlarda *E. vermicularis* yumurtası eğer var ise fazla miktarda görülmeli mikroskopda saha taranmasına gerek olmaması yönünden de araştırcıya kolaylık sağlamaktadır.

SUMMARY

Detection of *E. vermicularis* infections in primary school children by sunig cello-type method.

This study was done in the three parts of Erzurum socially, economically and culturally different from each other.

As a result, *E. vermicularis* was detected in 155 (39.2 %) of total 395 cases and the results obtained from each region were compared.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- 1- Saygi, G., Öğütman, R.: Tip Fakültesi öğrencileri arasında koproparazitolojik bir tarama. Atatürk Üniversitesi Tip Fakültesi Bül. 2. 225-229, 1976.
- 2- Saygi, G., Öğütman, R.: Erzurum ilkokul çocuklarında kopro parazitolojik bir araştırma. Atatürk Univ. Tip Fakül. 5. 331, 337. 1973.
- 3- Şaşarol, Ş.: Türkiye parazitoları, Ege Üniv. Tip Fak. yayınları. İzmir. 1973.

- 4- Selliloğlu, B. Özcan, K.: Hacettepe hastanelerinde 1974-1979 yılları arasında incelediğimiz dışkı örneklerinde barsak parazitlerinin dağılımı. Mikrobiyoloji Bült. Cilt. 14, 2, 235-240, 1980.
- 5- Çolak, H. Türkiyede barsak parazitlerinin bölgesel yaygınlığı (derleme) Mikrobiyoloji bülteni 13. 115, 1979.
- 6- Merdivenci, A. Mutlu, H. Arit. S.: İlkokul çocuklarında selobantlılam metodu ile enterobius vermicularis infeksiyonu araştırmaları. Türk Mikrobiyoloji, cemiyeti dergisi, Cilt 1, sayı 3-4: 228-237 1971.
- 7- Merdivenci, A. Mutlu. H.: Çocuklarda selobantlı lam metodu ile Enterobius vermicularis infeksiyonu araştırmaları. Cerrahpaşa tip bülteni S: 125-1972.
- 8- Sayğı, G. Kiran yaz, G.: Sivas Tıp Fak. Parazitoloji laboratuvarında ilk altı ayda saptanan parazitolojik incelemeler. Türk Mikrobiyoloji cemiyeti dergisi. Cilt 11. Sayı: 3-4: 83-90 1981.
- 9- Leloğlu, S.: Öğütman. R.: Erzurum ve çevresindeki barsak helmintleri üzerinde araştırmalar. Sağlık dergisi Cilt : XLVI sayı 5-6, 3-13 1972.
- 10- Çalışkan, C.: Van ilinin özalp ilçesine bağlı saray köyünde barsak parazitleri üzerinde bir araştırma. Türk Mikrobiyoloji cemiyeti dergisi cilt. 5 Sayı 4: 121-125, 1975.